



TELEPATISK MASTER CLASS

# MODUL 4

Ros dig selv for alt hvad du har gjort.  
Uanset hvad så har du enten fået eller givet  
læring. Det i sig selv er en gave.



## Livet efter døden

Dyrene er her med hver deres unikke mission og de lærer og oplever med den fysiske krop de har valgt.

En del af oplevelsen ved livet her på jorden er, at de kan bruge deres sanser igennem deres fysik. Fuldstændig som vi mennesker kan.

Dyrene vælger at tage her til jorden, på trods af alt hvad de bliver budt her. At blive født her på jorden, det er et stort offer at give, og jeg har mødt flere dyr der siger, at de bliver belønnet for at have levet netop dette liv.

Dyrene kan hvis de vælger det inkarnere mange gange. Jeg har oplevet i telepati, at dyrene fortæller hvordan de tidligere har inkarneret sammen med den ejer de lever med nu.

Jeg har også oplevet igennem mine egne uddannelsesforløb hvordan medkursister er blevet genforenet med dyr, som de endda har levet flere gange med i dette liv.

Når dyrene forlader deres jordiske liv, så tager de tilbage til den dimension som de tilhører.

De har deres helt egen ud af de i alt 6 dimensioner den anden verden består af. Det fortæller lidt om, hvor stor en rolle de har i Universet.

Hvis dyret har levet som et elsket kæledyr, så tager det ofte blot til sin egen dimension for at hilse på kære venner, og derefter tager det til vores dimension,

og venter på sin ejer. Eller dropper måske helt dyrenes dimension og venter blot på os.

Husk på at tiden her på jorden er en helt anden. Tiden her kan føles som en evighed, hvor den i det hinsides tilsyneladende slet ikke eksisterer på samme måde. Tiden er relativ og det beviste Einstein for mange år siden. Den er ikke lineær som vi tror.

I ventetiden er der ofte andre familiemedlemmer, som er sammen med dyret.

Jeg har også oplevet dyr der fortalte at de havde job på den anden side, som de skulle tilbage og udføre. Blandt andet en gatekeeper. Der var jeg godt nok spændt på om jeg kom til at høre fra ejeren igen, da jeg sendte den telepati afsted. Det gjorde jeg i øvrigt ikke.

Hvis du har haft mange elskede kæledyr, så kan du godt begynde at forberede dig på en stor modtagelse!

Dyr der ikke er blevet behandlet godt, eller har været et brugsdyr, de bliver i deres egen dimension, når de kommer hjem. Mange af dem har behov for at blive healet, når de returnerer. Især de der har levet et rigtig hårdt liv her på jorden.

Jeg har oplevet dyr der fortalte mig, at de inkarnerede fordi de havde nogle ting de skulle lære for bedre at kunne varetage deres job som healere i det hinsides.

Alle dyrene i deres egen dimension, lever i fred og idyl, uden at skulle tænke på føde eller andre fysiske drifter. Hvaler på tværs af arter svømmer sammen. Dinosaurerne er der også.... Alle dyr!

### Dyrenes tidligere liv

Vi skal i telepati ofte tage hensyn til om dyrene har oplevet ting i tidligere liv, som stadig påvirker dem.

Dyrene kan, som vi mennesker tage følelser med sig i deres lyskroppe igennem flere liv.

Netop her kan healing igennem tidligere liv hjælpe med at løsne op, og ændre/afhjælpe adfærd der måske skaber problemer.

Vi skal huske på, at selv om vi mennesker fødes med en hjerne der kan tænke i planlægning og struktur, så er vi blot endnu en art på jorden. Vi er et dyr der har udviklet sig, og det vil mange nok mene har haft en knapt så positiv effekt på jorden.

Dyrene har været her ligeså længe, og om end endnu længere end vi mennesker har.

De har valgt at være her på jorden igennem rigtig mange tusinde år for at hjælpe. Hjælpe jorden og for mange dyrs vedkommende også hjælpe mennesket.

Det faktum at de stadig er her siger ikke så lidt. Det viser hvor meget de rent faktisk ønsker at hjælpe, på trods af alt det de bliver budt.

Når arter uddør, er det en del af en større sammenhæng. Jeg er af den overbevisning at loven om årsag og virkning træder i kraft her. Jeg tror ikke på tilfældigheder når det handler om hele arter der forsvinder.

Jeg tror dog på tilfældigheder, når der er fri vilje med inde over hos enkeltindivider.

Igennem alle de liv der leves, indhenter vi alle sammen, dyr som mennesker en viden. Viden som vi bruger i de kommende liv og til at avancere i vores udvikling.

Men hvis vi har levet et eller flere liv, som vi har virkelig svært ved at acceptere. Det kan være os selv der har været årsag til ulykke og lidelse. Det kan også være omvendt, at det er os der har været ofre. Så vil den viden der blev indhentet i det liv ligge og svæve i et undefinerbart rum uden, at blive taget helt ind i lyskroppen (i mangel af bedre beskrivelse – bær over med mig).

Det har den virkning, at vi i de efterfølgende liv har sådan en kæde hængende om benene, som gør det tungere for os at leve. Vi har på en eller anden led en viden, som vi mangler at forstå, og de følelser som stadig er i os fra de liv, giver os fortsat kvaler.

Det er bla. dette som der løsnes op for i en healing. En healing der går på tværs af tid og rum, og hjælper med at tage den viden ind som vi mangler, og løsner op for de følelser der blokerer. Dette er en kæmpe hjælp til dyr og mennesker. Dette

er arbejde som hjælper os på jorden med at skabe en bedre verden. En verden hvor vi ser mere rent og forstår langt bedre.



### Kontakt til afdøde

Snakken med en afdød oplever jeg som utrolig smuk og ren. Især når det er dyr der kommer igennem. Kontakten er anderledes og jeg opfatter det som en direkte konsekvens af, at den ene tunge fysiske krop nu er taget helt ud af spillet.

Der er ingen garanti for at afdøde "svarer" når vi kalder. Men min oplevelse er, at dyrene altid kommer igennem. Om end måske kun for en kort stund. Det er ikke alle dyr, der har lige meget tid til at snakke.

Når jeg bliver kontaktet af ejere der lige har mistet sit dyr, så er jeg meget påpasselig med at sige ja til en afdødekontakt allerede der.

Lige når vi har mistet, så er vi meget sårbare, og vi kan nemt blive væltet endnu mere omkuld. Det er ikke alle der kan klare at få en afdødekontakt lige der, og det er heller ikke alle der vil kunne acceptere, at de måske ikke får de præcise svar som de håbede på.

Det kan være en hjælp i sorgarbejdet at få svar. Men en afdødekontakt er ikke ment som en hurtig løsning til at komme ud af sorg. Det er der nogen ejere der tror og håber på.

Du er derfor nødt til at bruge din intuition, hvis du kontaktes af ejere der har mistet. Det er ikke alle der er klar til det. For langt de fleste handler det især om deres eget sorgarbejde og knapt så meget om dyrenes kontakt til dem.

Men det kan så absolut være en trøst at vide, at dyrene kigger forbi til dem – for det gør de, når de føler det er nødvendigt.

Mange er bekymrede for om deres dyr har det godt på den anden side, og om de er kede af deres død. Dette og dagene op til deres død, er ofte årsagen til ønsket om kontakten.

Men dyrene lider ikke når de er taget afsted. Der er **INGEN** smerter der hvor de rejser hen.

Det der kan volde dyrene problemer er, hvis ejerne holder fast i dem med deres egen sorg. Dette har jeg oplevet flere gange i afdødekontakten. Dyr der direkte siger til deres ejere, at nu er de nødt til at give slip, så de begge kan leve deres liv. Og det kan være super svært at skulle give videre til en ejer. Især hvis dødsfaldet er meget nyt.

Jeg oplever at tiden kun har betydning her på jorden. Altså kan vi uden videre tage kontakt til afdøde på trods af, at tiden her ikke har været lang siden dødsfaldet.

Jeg ved, at der er delte meninger om dette når det vedrører mennesker. Jeg har et billede af, at netop fordi menneskets dødsproces ofte er mere kompliceret i efterlivet, så er mennesker ikke nødvendigvis lige til at kontakte kort tid efter deres død. Nogle medier siger endda at der skal gå mindst ½ år fra dødsdato til kontakten i efterlivet.

Der er heller ingen garanti for at de afdøde vil snakke når de bliver kontaktet. De kan have travlt med andre ting lige der. Ligesom når vi ringer op til en ven og telefonen dutter optaget.

Kontakten til en afdød skabes på samme måde som i en fjerntelepati. Brug et billede eller hvis du øver dig i at aflæse ting, så kan du også få klokken til at

ringe på den anden side igennem seler eller lign. Men jeg vil anbefale dig at bruge billeder til at starte med.

Og du kan være helt rolig. Der er intet farligt i dette. Det er en telepati som enhver anden. Forskellen er blot at der kun er 1 tung fysisk krop til stede.



## Rensning af huse og især stalde

Du vil uden tvivl komme til at opleve, at dyr fortæller dig om spørgsmål og evt. energier der generer. Jeg synes det hører til arbejdet, som dyrehvisker at kunne yde hjælp i de tilfælde.

Der er flere måder at gøre dette på, og jeg vil vise dig dem, som jeg benytter mig af.

Uanset hvilken metode du bruger, og om det er en af dem du lærer her, så BED OM HJÆLP. Bøn er et fantastisk stærkt middel til rensning, og jo stærkere din tro er, jo hurtigere vil rensningen ske.

Når jeg kommer ud til steder med energiforstyrrelser, så gør jeg følgende:

- ∞ Jeg lukker mig selv godt og grundigt af. Det er en grund til at spørgsmål bliver hængende i det lavere astrale rige, og det er ofte fordi de selv har

meget lave svingninger. Det vil sige de er ikke rene ophøjede væsner, og dem skal du IKKE selv slæbe med dig hjem.

- ∞ Jeg beder ejeren om at fortælle om det denne oplever.
- ∞ Jeg går en tur rundt i huset eller stalden og mærker energierne. Der hvor jeg oplever at der sker ændringer i energien, som jeg mærker i form af kuldegysninger eller andre fysiske ting, stopper jeg op ved, og husker i gennemgangen.
- ∞ Når alt er undersøgt beder jeg en bøn om hjælp. Jeg beder mine egne guider om hjælp, Kristus og sommetider nogle bestemte ærkeengle som f.eks. Rafael, Gabriel, Michael og Aru-Kiri.
- ∞ Dernæst beder jeg om, at der laves en lyssøjle som fungerer som portal det sted der var aktivitet. Jeg beder samtidig om hjælp til at de energier der skal væk, flyttes igennem portalen til sit hjemsted eller der hvor det er mest hensigtsmæssigt. Jeg beder samtidig om at den bliver lukket når alt er fjernet, eller når mestrene mener det er godt.
- ∞ Jeg snakker også med energierne hvis jeg kan høre hvem det er. Sommetider har de brug for at høre hvad det er der sker, og at der ikke er noget at frygte. Jeg har også oplevet afdøde med skyldfølelse og frygt for konsekvensen af deres gerninger. Men der er ingen straf i himlen. Der findes kun straf i det vi selv sætter os fast i. Vores eget helvede.

Med tiden når du øver, kan du prøve at lytte telepatisk til hvem det evt. er der forstyrrer. Men HUSK at bede om beskyttelse, og luk dig selv af.

- ∞ Når jeg kan mærke, at energierne er lettet beder jeg om beskyttelse af huset.
- ∞ Hvis ejeren selv er i stand til at mærke, så beder jeg denne om at gå en tur rundt og mærke efter på ændringerne.

Hvis der er mennesker der skal renses for klæbeånder eller andet der følger dem, så beder jeg ligeledes om hjælp til dette imens jeg forestiller mig, at jeg hiver det væk fra dem.



MEN her vil jeg med det samme indskyde at dette område med rensning af mennesker ikke nødvendigvis skal være din ekspertise. Her kan det være en hjælp at søge til mennesker der har erfaring med uddrivelse.

Jeg har aldrig oplevet, at dyr er blevet besat af andre væsener. Jeg har dog oplevet gentagne gange hvordan dyr har fået angst og stresser over, at blive jagtet og plaget af energier, der har villet dem ondt.

Du vil i dit arbejde som Dyrehvisker støde på energiændringer, og dette opleves meget ofte i staldene og især i geografiske områder, som ikke er rene.

Mennesket bygger uden at tage hensyn til områdets oprindelse, og sommetider bygger vi lige oven på gamle stiger og veje, som stadig bruges af energier. Her kan det være virkelig svært at lukke helt af. Der vil som oftest blive ved at komme forstyrrelser.

Men det kan godt tænkes, at mennesker der har specialiseret sig i netop dette, kan komme med løsninger der omdirigerer vejen eller energierne der følger den.



## Sorgarbejde

Lad os få en ting på plads lige nu og her!

- ∞ Det er LOVLIGT at sørge over afdøde dyr fuldstændig på lige fod med sorg over mennesker.
- ∞ Du må gerne vise din sorg
- ∞ Du må gerne snakke om din sorg
- ∞ Du må gerne lade din sorg fylde så længe du vil

Sorgarbejde er en vigtig del af din proces, når du skal slippe en afdød. Du kan ikke slippe en sorg, som du ikke har anerkendt og accepteret. Men hvor længe du vælger at lade den fylde er op til dig.

Jeg ved af erfaring at sorg der skubbes væk og ikke mærkes – den indhenter os med forstørret kraft på et senere tidspunkt.

Sorgen over afdøde dyr er den samme som over mennesker. Det er virkelig en stærk proces, hvor du mærker sorgen, vreden, fysiske smerter, afmagten, skylden, fortvivlelsen og savnet.

Alt dette kan vi ikke negligere, og det skal vi bestemt heller ikke.

Vi skal respektere sorgen i os selv og i andre mennesker og dyr.

Dyr har brug for at sørge, og de har brug for at sige farvel. Både de der forlader os og de der bliver her.

Vi kan lette sorgarbejdet hos dyrene igennem healing, og ved at lade dem snakke om deres sorg. Du ved måske fra dig selv, hvor meget det kan lette at fortælle om din sorg. Den mulighed får rigtig mange dyr ikke.

Det er din opgave som telepat at lytte til dem, og forhåbentlig hjælpe dyrene med at lette deres hjerter for sorgens tyngde. Det hjælper nemlig ofte rigtig meget at sætte ord på det der fylder og mærkes.

Jeg har oplevet hos min egen kat, at sorgen over hendes brors død, var direkte årsag til at helingen af en byld (hun pådrog sig før hans død) stoppede. Hun var på 3 penicillinkure og lige meget hjalp det!

Det var først da jeg fik lov til at heale hende, og mærke den voldsomme sorg hun bar i sig, at det slap. Det var så stor en smerte jeg mærkede fra hende, og det følte som en prop der blev fjernet. Der gik ca. 7 dage fra denne healing til bylden var helet op. Uden medicin i øvrigt!

På samme vis har jeg oplevet hos en af vores udekatte – Røde – at der skulle slippes følelsesmæssig smerte før hans byld helede.

Så hvis nogen spørger dig om dyr kan blive fysisk syge af sorg, så er svaret et rungende JA!

Vi skal alle huske på, at døden ikke er afslutningen, men tværtimod begyndelsen.

Døden er faktisk en fødsel. En fødsel tilbage til vores virkelige liv.

Vi tror at vi mister her på jorden, men det gør vi faktisk ikke. Det føles bare sådan, og det er ok.

Det er en del af det at leve et liv her med alt hvad det indebærer af sansning og oplevelse igennem dine følelser.

Det er ikke alle ejere der kan tåle at høre dette, og min oplevelse er at dyrene godt ved det. Ved at døden er en del af livet, og at dette er en naturlov her på jorden.

### Tiden op til døden

Jeg hører med jævne mellemrum fra ejere, som er utroligt meget i tvivl om hvorvidt tiden er kommet til det "endelige" farvel. Det er oftest det som henvendelser med sygdom handler om.

Husk på, at det IKKE er dit ansvar at afgøre hvornår et dyr skal dø.

Det ansvar påhviler ejeren til hver en tid. Hvis du giver dem besked om at de skal aflive, så har du stor risiko for at blive bebrejdet dette på et senere tidspunkt.

Dyrene kan godt selv afgøre hvornår tiden er kommet. Du kan spørge dem hvordan de vil give deres ejer besked, og så sige dette videre.

Ejerne har også brug for at høre, at dyrene efter døden aldrig bebrejder dem noget. Jeg har aldrig hørt dyr beklage sig over deres død, uanset om den kom tidligt eller ej. Og dette er der jo i virkeligheden ikke noget der hedder. Døden kommer lige når den skal.

Afdøde dyr hører jeg oftest snakke om bekymringer for deres ejere, og at de i tiden op til deres farvel ville have ønsket mere tid sammen med færre bekymringer.

Jeg oplever aldrig dødsangst hos dyrene.

Ifølge Morgan så er døden uundgåelig, så vi kan ligeså godt lære at håndtere den. Han frygtede ikke døden. Han sagde at han ville have så meget tid sammen med mig som muligt, og det var hvad han ville være ked af ikke at få.

Han sagde i øvrigt i samme stund, da vi snakkede om vores tidligere liv sammen: "Jeg har været hos dig som en hest – en Broholmer" så undrede jeg mig og sagde: "En Broholmer er da ikke en hest...." og så sagde han ganske tørt: "Nej men den er stor som en" 😊 Han var meget fascineret af heste i hans liv sammen med mig.

Dyr har brug for at have dem de elsker omkring sig når de dør. Hvis det sker igennem en aflivning, så har de brug for at kunne se, at ejerne er hos dem. Dyr leder efter dem de elsker i den sidste stund.

Ejerne har været deres et og alt igennem hele livet, og vi skylder vores dyr at være der i deres sidste tid. Uanset hvor hårdt det end er at sige farvel, så bliv hos dem til det sidste åndedrag er trukket. Sådan kan vi være med til at sikre at den sidste tid, er så tryk for dem som overhovedet muligt.

Den største gave vi kan give vores dyr i deres sidste stund, er **KÆRLIGHED**.

Skulle du være en af dem, som har forladt dit dyr inden aflivningen, så tilgiv dig selv. Du gjorde hvad du kunne på det tidspunkt, og der er ingen bebrejdelser fra dit dyr.

## Leveregler til inspiration og fornyelse

### Guldreglen

Stol på din intuition og ikke mindst på **DIG!**

### Sølvreglen

Brug tid på at finde ro inden du snakker med dyrene - igennem meditation, havevandring, yoga osv.

### Bronzereglen

Respekter dine egne grænser og sig fra når du føler det er nødvendigt.

### Til alle tider reglen

Husk at nyde dit arbejde og se glæden ved det. Livet er slet ikke så alvorligt som vi kan tro!

## Øvelser før næste modul

Spørg dine dyr om I har levet sammen før.

Hvis du har mod på det så spørg hvordan de helst vil forlade det liv de lever nu. Hjemme eller hos lægen.

Du kan også spørge om hvordan de vil vise dig når tiden er kommet.